

ZPRAVODAJ

Listopad 2025

OKRESNÍ VÝBOR KSČM PRAHA-VÝCHOD

Prosinec 2025 : porady Praha-východ:

Porada aktivu Praha-východ: **úterý 2. 12. 2025 od 15 hodin**
Jednání OV KSČM Praha-východ: **úterý 2. 12. 2025 od 16 hodin**

v zasedací místnosti 153, 3. patro, Praha, Politických vězňů 9.

Mimořádný sjezd KSČM 13. 12. 2025

Vážené soudružky, vážení soudruzi,

jednání ÚV KSČM v sobotu 18. října rozhodlo o **konání mimořádného sjezdu KSČM 13. prosince** v Praze v budově ÚV KSČM, na němž bychom měli řešit přístup KSČM ke komunálním volbám v roce 2026 i opatření související s platností novely tzv. protikomunistického zákona, která nastane od 1. ledna 2026.

Nechali jsme si zpracovat právní rozbor možných východisek. Tento materiál by měl být projednán na VV ÚV KSČM dne 6. listopadu a poté bude zaslán i na okresní výbory tak, abyste jej poskytli delegátům a delegátkám mimořádného sjezdu.

Vedení KSČM

Soudružky a soudruzi,

jsme před koncem roku, který pro nás bude znamenat nejen prosincové plénum ÚV KSČM se schvalováním rozpočtu, dokončení hodnocení voleb do PS PČR, ale i přípravu na nové výzvy, které přinese rok 2026. Budou volby komunální, čekají nás od poloviny prosince výroční schůze, pak okresní konference, krajská konference a nakonec v květnu řádný sjezd KSČM.

Mimo to ale ještě musíme řešit problémy aktuální, které odkladu nesnesou. Začalo se jimi zabývat jednání ÚV

KSČM v sobotu 18. října. Týkají se nejen ujasnění si přístupu k další strategii KSČM, i v rámci vztahů k hnutí Stačilo! a ke komunálním volbám, ale i k vztahu k novele trestního zákona, která kriminalizuje od 1. 1. 2026 i komunistické hnutí.

ÚV KSČM rozhodl na základě diskuse a právních analýz možných dopadů novely svolat na **13. prosince** do Prahy mimořádný sjezd KSČM, který by měl minimalizovat i dopady novely na naši stranu, schválit opatření, která by ochránila jak naši stranu, tak naše členy, zastupitele a funkcionáře.

Na mimořádný sjezd musíme zvolit za naši okresní organizaci Praha-východ 2 delegáty.

OV KSČM rozhodl v souladu s úkoly z ÚV KSČM hlasováním per rollam o **konání mimořádné okresní konference 4. listopadu od 16 hodin** (v čase měl původně jednat OV KSČM, který proběhne ihned po skončení mimořádné okresní konference), schválil i klíč k volbě delegátů okresní konference – delegáty jsou členové OV KSČM a předsedkyně Okresní revizní komise.

Zdeněk Štefek

P O D Ě K O V Á N Í

Vážení voliči, příznivci, kolegové a kandidáti,

děkujeme vám ze srdce za odvahu, s níž jste se připojili k hnutí **Stačilo!**, a za obrovské nasazení, které jste věnovali volební kampani. Vaše práce – ať už šlo o komunikaci na sociálních sítích, roznášení letáků, volebních novin či lepení plakátů – byla neocenitelná.

Výsledek parlamentních voleb pro nás znamená neúspěch. Jeho příčiny budeme pečlivě analyzovat a společně hledat poučení. Přesto je výsledek dostatečný k tomu, aby hnutí **Stačilo!** mohlo splatit všechny své závazky a pokračovat ve své činnosti.

Volby skončily, ale naše práce nekončí.

Děkujeme vám za vaši energii, víru a odhodlání.

Nekončíme!

Předsednictvo hnutí Stačilo!

Informace z vyšších orgánů

7. října se konala 39. schůze VV ÚV KSČM. Schváleno bylo stanovisko VV ÚV KSČM k výsledkům voleb – „Děkujeme za podporu, jdeme dál!“, dovnitř strany půjde ještě poděkování i informace, že Stačilo! své závazky vůči KSČM vyrovná. V aktuální politické situaci se hovořilo o tom, že ve čtvrtek 9. 10. je hlasování o odvolání Evropské komise v EP, proto byl posun termínu VV ÚV KSČM z 9. na 7. 10. Od ledna začne platit novela trestního řádu, která kriminalizuje více „komunismus“, je třeba se na to připravit, na OV může být jen

to, co je ve směrnících, co potřebujeme pro práci, ne staré kartotéky či databáze. VV ÚV KSČM souhlasí s veřejnou právní analýzou trestního zákona s možností dopadu na KSČM, má být hotova do termínu jednání ÚV. Obsáhlá diskuse byla k hodnocení voleb. Z výběru - důvodů neúspěchu je více. Přestože jsme čekali útok SPD a ANO, neuměli jsme našim vysvětlit, že volba Babiše není volba jistoty. Zlom nastal v posledním týdnu. My neměli gradaci ani závěr kampaně – mimo pár petičních akcí a vystupování v médiích bylo ticho. Přitom řada voličů se rozhoduje právě tehdy, i u nás (výzkumy již jsou). I naši členové někde volili ANO, to bylo podpořeno i značnou částí voličů SOCDEM, spojení s nimi nepřineslo významné navýšení, byť jejich osobnosti pomohly v médiích. Navíc byla i dronová krize (Ruzyně). Nebyli jsme připraveni ani na efekt vítěze (ani agentura), i výstupy byly – máme stejný program sociální atd.) - tedy Ano vysálo nás i SPD... Neodlišovali jsme se ani od SPD.

Máme tu 2-3 generace, pro které slovo komunismus je zlem. Silná byla slova některých kandidátů o změně režimu (i chyby v prezentaci programu zdravotnictví), některé programové věci být nemusely obšírně zveřejňovány (církev atd.), program byl zveřejněn na poslední chvíli bez možnosti více reagovat na následná média, mohli jsme být daleko iracionálnější, soustředit se na to, co lidi zajímá. Vystoupení z NATO (i když jsme měli v programu referendum) nám škodilo i mezi našimi voliči, někde jsme měli i balvan přímo jako KSČM.

Využití proti nám byl brutální nástup zpravodajských služeb se soc. sítěmi a neziskovkami, vysoká mobilizace pravice a vysoká účast. Byly i bezpečnostní obavy z mezinárodní situace

Byly i soudy a ústavní soud, co způsobil nejistotu, pak video Okamury, že nás volit nemá smysl, výstup Babiše, že s námi vládnout nebude... Hnutí Stačilo! je v diskusi, bude mít sjezd v lednu.

Mezi pozitivy – čtvrt milionu voličů je nezanedbatelná skupina se sympatizanty a aktivisty, máme i nové osobnosti uvnitř KSČM i v rámci Stačilo!

Je otázka, jak do komunálních voleb – jako samostatná strana, v rámci uskupení či volné ruce?

VV ÚV KSČM odmítl rezignaci předsedkyně a vyjádřil jí plnou důvěru...

Schváleno bylo zabezpečení 16. zasedání ÚV KSČM 18. 10. V personálních otázkách byla vzata na vědomí rezignace předsedy v Bruntále a schválena hospodářská pracovnice v Ústí nad Orlicí. V ekonomických otázkách jsme schválili smlouvu na rekonstrukci vrátnice ÚV KSČM.

7. října se rovněž konalo zasedání našeho OV KSČM. Po kontrole úkolů a zápisu jsme rovněž probírali aktuální politickou situaci, výsledky voleb a informace z vyšších orgánů a z dění na Středočeském kraji. OV KSČM vyslovilo poděkování K. Konečné, J. Bobošíkové, všem, kteří se na volební kampani podíleli a všem, kteří volili hnutí Stačilo!

Dále jsme rozebrali stav organizací Odolena Voda, Máslovice, Kojetice.

Schválili jsme vyrovnaný rozpočet na rok 2026, počítáme opět s ročním termínovaným vkladem ve výši 800.000 Kč. Na výročních schůzích je třeba připomenout plánovanou sjezdovou známku 50 Kč/člena.

Probrali jsme informaci o akci Honzátko, která proběhla 28. září v Čelákovících, s. Duník podá na Městském úřadě Čelákovících stížnost kvůli narušení akce provokatéry. S. Duník rovněž informoval o akci 13. září v Chlumci nad Cidlinou u hrobu zavražděného strážmistra Oldřicha Kašíka. Připravili jsme Zpravodaj a zahájili přípravu výročních členských schůzí.

Zdeněk Štefek

Informace z jednání ÚV KSČM

V sobotu 18. října 2025 proběhlo v Praze 16. zasedání ÚV KSČM.

Po formálních bodech byl schválen program. V prvním bloku Úvodní slovo předsedkyně ÚV KSČM, Stanovisko k aktuální politické situaci, Politické hodnocení výsledků voleb do PS PČR 2025 a další postup v činnosti KSČM. V druhém bloku Aktuální ekonomické záležitosti, Informace o situaci a.s. Futura, Vyhodnocení hospodaření organizační jednotky ÚV KSČM za 1. pololetí 2025, Stanovisko ÚRK KSČM k vyhodnocení hospodaření organizační jednotky ÚV KSČM za 1. pololetí 2025, v třetím bloku Přehled aktuálních úkolů z jednání VV ÚV KSČM a ÚV KSČM a dále Různé. Doplněn byl nový bod Svolání mimořádného sjezdu KSČM a projednání stanoviska právních kancelářů.

Na stůl byly dány právní rozborů dopadů novely trestního zákona.

V úvodním slově předsedkyně ÚV KSČM Kateřina Konečná reagovala na výsledky voleb a aktuální situaci s ohledem na novelu trestního zákona. Po dvojích úspěšných volbách jsme ve sněmovních k 5% nedokráčeli – neuspěli jsme. S detailním rozбором výsledků se přijde na dalším plénu. Důvody neúspěchu? Ruské drony, nejvíce v Polsku, a NATO, program nečetli ani kandidáti, hackerské útoky, chyby v rámci řízení, nedostatek grafiků a financí.

V aktuální situaci se musíme vypořádat s novelou trestního zákona, která chce kriminalizovat i KSČM, Futuru a každého komunistu. Máme 2 právní analýzy,

rizika jsou značná, beze změn nejsme schopni ochránit naše lidi, naše zastupitele, náš majetek po 1. lednu 2026.

Závěrem předsedkyně nabídla svou funkci k dispozici k řádnému či mimořádnému sjezdu a poděkovala všem členům za obrovskou práci ve volební

kampani.

První místopředseda Petr Šimůnek uvedl, že vedení strany i VV ÚV KSČM stojí za s. Konečnou.

S. Šulda uvedl stanovisko „KSČM požaduje zrušení stamiliardového nákupu stíhaček F-35“, jsme v petici na 10.000 podpisech, je třeba jich mít ještě více, aby byl přesah.

S. Říha uvedl návrh na svolání mimořádného sjezdu na 13. prosince a ÚV KSČM by byl předsunut na 6. prosince, který by měl stranu připravit na fungování v nových podmínkách.

Pak se rozproudila diskuse, které jsem jako předseda návrhové komise nebyl přítomen.

Další body pak uvedli příslušní gestoři. Futura je v černých číslech, klesá ale počet předplatitelů dle trendů na tištěném trhu, pracuje se na novém designu. Jsou 2 nové knížky. Jsou nabídky kalendářů i novoročenek.

Závěry jednání jsou v přiloženém usnesení.

Usnesení

Ústřední výbor Komunistické strany Čech a Moravy po projednání:

I. Schvaluje

1. Stanovisko k aktuální politické situaci „KSČM požaduje zrušení stamiliardového nákupu stíhaček F-35“
2. Předložené vyhodnocení hospodaření organizační jednotky ÚV KSČM za 1. pololetí 2025
3. Prodej nemovitostí:
 - a. pozemku parcelní číslo st. 1832, jehož součástí je stavba – budova s číslem popisným 1800, v katastrálním území Zlín za cenu 10,2 mil. Kč;
 - b. pozemku parc. č. 433, jehož součástí je stavba - budova s č.p. 329, v katastrálním území Tábor za cenu 8,89 mil. Kč.
4. Svolání mimořádného sjezdu KSČM v termínu 13. 12. 2025 v Praze a klíč pro volbu delegátů 1:150 k stavu členské základny k 31. 12. 2024 (do 150 členů 1 delegát, 151 – 300 2 delegáti atd.)

II. Bere na vědomí

1. Úvodní vystoupení předsedkyně ÚV KSČM
2. Informace o FUTURA, a.s.
3. Přehled aktuálních úkolů z jednání VV ÚV KSČM a ÚV KSČM
4. Stanovisko ÚRK KSČM k hospodaření ÚV KSČM za I. pololetí 2025
5. Ústní politické hodnocení výsledků voleb do PS PČR 2025 a další postup v činnosti KSČM

III. Ukládá

1. V součinnosti s OV KSČM Zlín a OV KSČM Tábor realizovat prodej nemovitostí uvedených v bodu I.3. a zajistit vhodné prostory pro činnost OV KSČM Zlín a OV KSČM Tábor.

Zodpovídá: s. M. Pěňčíková Termín: průběžně

2. Provést volbu delegátů na mimořádný sjezd KSČM

Zodpovídají: Předsedové OV KSČM Termín: 30. 11.25

3. Připravit vysvětlující dopis do členské základny o důvodech mimořádného sjezdu.

Zodpovídají: s. K. Konečná, s. P. Šimůnek Termín: 22.10. 25

IV. Stanovuje

termín 17. zasedání ÚV KSČM na **6. 12. 2025** s programem:

- Příprava mimořádného sjezdu
- Předběžný návrh zajištění komunálních voleb 2026
- Hodnocení voleb do PS PČR 2025
- Přehled aktuálních úkolů z jednání VV ÚV KSČM a ÚV KSČM
- Rámcový plán práce VV ÚV a ÚV KSČM na I. pol. 2026
- Návrh aktualizace dlouhodobého programu KSČM
- Návrh Akčního programu KSČM
- Dopady změn financování nepedagogických pracovníků
- Návrh rozpočtu organizační jednotky ÚV KSČM na rok 2026
- Návrh rozpočtu KSČM na rok 2026
- Stanovisko ÚRK KSČM k návrhu rozpočtu organizační jednotky ÚV KSČM na rok
- Stanovisko ÚRK KSČM k návrhu rozpočtu KSČM na rok 2026

Děkujeme za podporu, jdeme dál!

Výkonný výbor Ústředního výboru Komunistické strany Čech a Moravy děkuje všem voličkám, voličům, příznivcům i dobrovolníkům, kteří v uplynulých volbách podpořili kandidátky a kandidáty hnutí STAČILO!, v rámci kterých kandidovali také členky a členové KSČM a její sympatizanti. Velmi si vážíme každého hlasu, který jste nám svěřili.

Očekávali jsme, že naše společné úsilí povede k návratu do Poslanecké sněmovny. To se bohužel nepodařilo. Přesto jsme jasně ukázali, že v naší zemi existuje síla, která řekla vládě Petra Fialy a jeho koalici jednoznačně STAČILO! Nedosažení zastoupení ve Sněmovně pro nás není v žádném případě důvodem k rezignaci. Naopak – je to výzva k dalšímu posílení práce mezi lidmi, k hlubšímu zapojení do řešení každodenních problémů občanů a k obnově důvěry, že KSČM stojí pevně na jejich straně.

Naše volební priority zůstávají platné: důstojné mzdy a důchody, dostupné bydlení, ochrana veřejného a bezplatného zdravotnictví a školství, spravedlivé daně, obrana míru a odpor proti politice strachu a neustále narůstajícím výdajům na zbrojení, zastavení zdražování a odmítnutí privatizací. Tyto požadavky budeme důrazně prosazovat i nadále, a to prostřednictvím našich europoslanců, krajských, městských a obecních zastupitelů.

Jsme si vědomi, že cesta zpět do Poslanecké sněmovny nebude snadná, ale jsme odhodláni ji společně ujit. Už nyní začínáme s přípravami na nadcházející volby a budeme ještě intenzivněji spolupracovat s odbory, občanskými iniciativami a všemi, kdo sdílejí naši snahu o sociální spravedlnost, solidaritu a mír.

Děkujeme všem, kteří nás podpořili. Vaše hlasy pro nás znamenají pevný a hluboký závazek. Pokračujeme v práci – od obcí přes kraje až po evropskou politiku – abychom v budoucnu dokázali opět přinést silné levicové zastoupení i do Poslanecké sněmovny

VV ÚV KSČM, 7. 10. 2025

KSČM požaduje zrušení stamiliardového nákupu stíhaček F-35

KSČM dlouhodobě nesouhlasí s nákupem předražených a pro obranu České republiky nepotřebných amerických bojových letounů F-35. Celkové náklady na jejich pořízení, provoz či výstavbu nutné infrastruktury dosáhnou podle vojenských expertů výše v řádech stovek miliard korun. Tyto finance pak budou zákonitě chybět při boji s chudobou, zajišťování dostupného bydlení, rozvoji sociálního a důchodového systému, školství nebo zdravotnictví. Vedle vysokých nákladů – jen cena jedné hodiny letu stíhačky F-35 může přesáhnout 40 tisíc dolarů – je dalším problémem dlouhodobá udržitelnost a technologická životnost systému. První stroje mají být dodány až v roce 2031 a bude nutná jejich modernizace, což dále zvýší celkové náklady. Současné se celosvětově mění charakter moderního boje, když například oproti stíhacím letounům roste význam bezpilotních leteckých prostředků. Letouny F-35, vyvinuté mimo jiné i proto, aby nesly jaderné zbraně, neodpovídají reálným potřebám obrany České republiky a zároveň povedou k technické i politické závislosti na infrastruktuře Spojených států amerických. Budování jejich zázemí si zřejmě vyžádá bezprostřední účast příslušníků ozbrojených sil USA. Potřebná infrastruktura navíc bude budována tak, aby byla využitelná i pro operace agresivního paktu NATO.

KSČM je přesvědčena o nutnosti zrušení nákupu předražených a pro naši armádu nepotřebných stíhaček F-35. Z tohoto důvodu komunisté jednoznačně podporují veřejnou diskusi o této otázce. V rámci ní také KSČM iniciovala petici adresovanou Poslanecké sněmovně PČR požadující zrušení nákupu letounů F-

35, která je dostupná na webové stránce: www.kscm.cz/protif35. Komunisté vyzývají každého, kdo s touto peticí souhlasí, aby k ní připojil svůj podpis.

V Praze 18. října 2025, ÚV KSČM

Bez obalu 43/2025

Nůžky mezi chudými a bohatými se stále rozevírají

Server Novinky zveřejnil příběhy těch, na které se Fialova vláda vykašlala. Uklízeček, vrátných, skladníků, pekařů a lidí v dalších profesích, na které nejvíce dopadla neřešená inflace a daňové změny, na kterých dál bohatli nejbohatší. A tak v naší zemi existuje přes čtvrt milionu občanů, jejichž mzda nedosahuje ani 25 tisíc hrubého.

Údaje o situaci v letošním prvním pololetí čerstvě zveřejnilo ministerstvo práce a sociálních věcí. Vyplývá z nich, že desetina nejvíce vydělávajících bere průměrně až 3,5krát víc a nůžky příjmové nerovnosti se čím dál více rozevírají –

zatímco u nejhůře placených za poslední rok vzrostly výdělky o 6,9 procenta, u těch nejlépe placených rostly o 8,9 procenta. V pětiletém horizontu je rozdíl ještě markantnější. Desetině nejméně vydělávajících od roku 2021 mzdy nominálně vzrostly o 29,8 procenta, nejvýdělečnějším o 36 procent. *»Důvodem je, že podstatná část nejméně vydělávajících je závislá na minimální mzdě. Na druhé straně spektra si nedostatkovi odborníci či vrcholoví manažeři mohou dovolit důrazněji vyjednávat o mzdách. Různé prémie a bonusy u nich navíc mohou dosáhnout značných částek,«* konstatoval hlavní analytik společnosti Citfin **Miroslav Novák**.

Ztrátou bydlení ohroženo až 100 tisíc dětí!

Právě proto by co největší zvyšování minimální mzdy mělo být nejvyšší prioritou formující se vlády, jelikož zvyšování nerovnosti ve společnosti s sebou nese další negativní externality, které v České republice aktuálně dopadají až na milion a půl lidí. Právě lidem ohroženým příjmovou chudobou totiž hrozí vykořisťování ve formě práce na rizikových pozicích či ztráta bydlení. *»Zhruba 1,6 milionu lidí má problémy s bydlením. Přímo v bytové nouzi se nachází asi 161 tisíc lidí, z toho 62 tisíc dětí,«* shrnula **Eliška Halaštová** z Charity České republiky. Některé statistiky hovoří dokonce až o 100 tisících dětí, které jsou ohroženy ztrátou bydlení. *»Chudoba a ztráta bydlení nejsou selháním jednotlivců, ale důsledkem nedostatků v politice bydlení a dávek. Česká domácnost dnes vydává v průměru osmadvacet procent příjmů na bydlení. Za udržitelné se považuje pětadvacet až třicet procent nákladů. Každá desátá domácnost ale vydává přes čtyřicet procent,«* dodal **Martin Máša** z organizace IQ Roma Servis.

A velkým problémem zůstávají také exekuce. V nich je 602 tisíc lidí, »*jenže ti mají partnery, děti, rodiče,*« doplnil **Jan Černý** z Člověka v tísni s tím, že se tak v obavách o svou bezprostřední budoucnost ocitá zmiňovaných zhruba jeden a půl milionu lidí(!). Těch, kteří byli nejvíc bití posledními lety a vládou pětikoalice.

Nová vláda musí ekonomiku zvednout

Další prioritou, která zabrání prohlubování rozdílů mezi regiony, by v následujícím volebním období měly být investice do klíčových dopravních staveb, jako dokončení páteřní sítě dálnic do roku 2033 nebo zahájení výstavby sítě rychlotratií. Vlna klíčových staveb by měla začít především v roce 2027 a prioritou nové vlády musí být dostat ekonomiku do takového stavu, aby se investice do infrastruktury nemusely nadále odkládat, a České republice tak v tomto ohledu konečně doslova přestal ujíždět vlak. Už nyní je přitom problém najít požadovaných zhruba 187 miliard korun na projekty pro příští rok. V roce 2027 přitom budou ve výstavbě silnice a železnice za téměř 232 miliard a v roce 2028 za více než 308 miliard korun a namísto diskuse o tom, kde tyto peníze sehnat, se parlamentní strany nesmyslně přou o předložení rozpočtu na příští rok.

Ze železničních projektů by se měla rozeběhnout například trojice velkých staveb. První je na trase propojující Kladno, letiště a centrum Prahy, druhou trať z Týniště nad Orlicí do Chocně, třetí pak dvojice staveb na trase Brno–Přerov, na kterých se má po dokončení výhledově jezdit dvěstěkilometrovou rychlostí. Na silniční síti pak je plánováno zahájení celkem 124,5 kilometru nových dálnic a silnic první třídy. Nyní však podle České televize vážnou podpisy na padesáti projektech jak na železnici, tak na silniční infrastruktuře.

A právě to, zda se podaří nové vládě najít prostředky na posunutí naší infrastruktury vstříc 21. století, bude jedním ze zásadních kritérií při jejím hodnocení. Právě zastaralá infrastruktura je totiž jedním z faktorů, který skrze prohlubování nerovností mezi regiony přispívá k chudobě domácností a zhoršující se životní situaci těch nejchudších.

Odkaz na aktuální video naleznete zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=Mbn1OLOjHKg>

Sestřih debaty europoslanců na CNN Prima News:

<https://www.youtube.com/watch?v=4lQsn28g2zc>

Vyzvala jsem Komisi, ať zastaví emisní povolenky na topení a pohonné hmoty:

<https://www.youtube.com/shorts/lpsFq9aaGXl>

Podpořte petici proti F-35: <https://www.youtube.com/shorts/2VZeMRPPURE>

Odkaz na petiční arch: <https://www.stacilo.cz/wp-content/uploads/2025/05/Petice-proti-F35.pdf.pdf>

Odkaz na online podepsání petice: <https://portal.gov.cz/e-petice/1144-petice-za-zruseni-nakupu-stihacek-f35>

Přeji vám krásné dny, Kateřina Konečná

Výroční členské schůze ZO KSČM a stranické konference, které se uskuteční od prosince 2025, budou příležitostí ke zhodnocení vlastní stranické práce. V návaznosti na výsledky voleb do Poslanecké sněmovny PČR je nutné objektivně zhodnotit uplynulé období.

VÝROČNÍ ČLENSKÉ SCHŮZE ZO KSČM

15. 12. 2025 – 31. 1. 2026

Obsahové zaměření:

- posoudí dosavadní práci organizace, výboru a kontrola plnění úkolů z minulé VČS
- projednání stavu a vývoje členské základny, možnosti přijímání nových členů, hospodaření ZO KSČM a rozbor placení členských příspěvků
- vyhodnotí svoje aktivity v komunální oblasti, spolupráci se zastupiteli KSČM v místech
- posoudí možnosti rozvoje činnosti ZO KSČM a působení členů na veřejnosti, včetně spolupráce s ostatními politickými stranami, občanskými a zájmovými spolky a sdruženími
- zhodnotí výsledky voleb do PS PČR

V kádrové oblasti:

- navrhne delegáta /delegáty/ XII. sjezdu KSČM
- potvrdí dosavadního předsedu ZO KSČM, případně zvolí nového, posoudí práci organizace, potvrdí stávající složení s možností doplnění či obměny jednotlivých členů výboru, případně zvolí výbor nový
- zvolí delegáta /delegáty/ okresní konference podle klíče stanoveného OV KSČM, zhodnotí práci dosavadních zástupců ve vyšších stranických orgánech, projedná a schválí případné změny členů do okresních orgánů. V místech, kde jsou vytvořeny – i do místních a městských výborů
- zhodnotí práci zastupitelů v obecních zastupitelstvech
- provedení výběru a navržení kandidátů pro komunální volby v roce 2026., v Praze do ZHMP. Přihlédnout k návrhům občanských sdružení a zájmových spolků levicového zaměření podle podmínek ZO KSČM, projednají a doporučí návrhy kandidátů do 1/3 Senátu PČR – týká se obvodů, kde se budou senátní volby konat.

25. říjen v Praze trochu jinak

V sobotu jsem se zúčastnil prvního protestního shromáždění občanů v Praze na Klárově proti připravovanému sněmu landsmanšaftu v červnu 2026 v Brně.

Hlavním pořadatelem byla Středočeská rada KČP ve spolupráci s Národní radou KČP. I když akce začínala až odpoledne ve 14 hod, bylo nutné se na ni náležitě připravit. Z tohoto důvodu jsme si dali sraz na místě konání již v 10 hodin, abychom měli dostatek času a klidu na postavení laviček, řečnického pódia, ozvučení a dalšího zabezpečení akce. Spolu s předsedou Františkem Kovářem, Milanem Fořtíkem a Pepou Dostálem.

Pomoci přijel i člen NR Pavel Houda.

Díky Zdeňkovi Trippému, předsedovi jihočeské organizace KČP, který celou akci moderoval a řídil po vojensku, tak jak byl zvyklý ze svého povolání důstojníka ČSLA, a jeho příteli Jirkovi, jsme měli vše potřebné perfektně připravené, takže příprava a zabezpečení akce probíhala jako na drátkách. Z nákladního přívěsu plného laviček a dalších nezbytností se během krátké doby stalo řečnické pódium, po vyložení tažné dodávky vzniklo malé ozvučovací studio. Zdeněk přivezl i velké množství vlajek a transparentů, které si účastníci demonstrace během akce rozebrali. Vše bylo připraveno, a protože počasí nebylo zrovna nejpřívetivější a do začátku akce zbývaly více jak dvě hodiny, tak jsme se šli zahřát do blízké restaurace u metra. U šálku kávy a čaje jsme diskutovali o aktuálních, zejména vnitropolitických otázkách.

Protestní shromáždění jsme začali položením květin k pomníku odboje, nástupem vlajkonosů a hymnami KČP A ČSSR. Poté Zdeněk Trippé přivítal jménem pořadatelů přítomné občany a vzácné hosty. V úvodu zazněl úryvek historického projevu prezidenta ČSR Edvarda Beneše s jeho důrazným varováním, abychom v žádném případě nedopustili jakoukoliv snahu Němců o překrucování historie a jejich návrat na území naší republiky. Poté zazněla audio nahrávka projevu nemocného předsedy NR KČP Jaroslava Hudce.

K akci se přihlásilo a své zástupce vyslalo více jak desítka vlasteckých spolků a organizací. KSČM, KČP, České mírové hnutí, Institut české levice, Československé mírové hnutí, Ne základnám, Výbor národní kultury, Levicový klub žen, Národní demokracie, Kruh občanů České republiky vyhnaných v roce 1938 z pohraničí, Českého svazu bojovníků za svobodu a další.

Ostatně v duchu projevu Edvarda Beneše se táhla jako červená nit krátká vystoupení všech zástupců více jak deseti vlasteneckých organizací. Nedopustit a všemožně zabránit, aby se uskutečnil zamýšlený sněm sudetáků v Brně, aby nedošlo k prolomení Benešových dekretů, které jsou právní zárukou a chrání naši republiku před neoprávněnými požadavky Němců a samozřejmě důsledně trvat a vyžadovat plnění válečných reparací, které jsou nepromlčitelné.

Projevy všech zástupců byly nabitě citem, emocemi, některé i osobními zkušenostmi a zážitky, ale zejména nezměrnou vůlí nevzdávat se, trvat na našich právech a nedopustit, aby došlo k uskutečnění sněmu sudetáku na našem území.

Mne osobně nejvíce zaujala vystoupení viceprezidenta světové rady míru, předsedy Českého mírového hnutí a místopředsedy ÚV KSČM Milana Krajčí,

předsedy Instituce české levice Josefa Skály a předsedkyně Československého mírového fóra Vladimíry Vítové.

Deklaraci proti konání sněmu, jejímž autorem je známý historik, Jiří Jaroš Nickelli z jihomoravské organizace Českého svazu bojovníků za svobodu, přečetla jménem pořadatelů členka Středočeské rady KČP Blanka Hrnčířová. Tuto deklaraci přítomní schválili bouřlivým potleskem. Akce se zúčastnila více než stovka občanů a další, kteří okolo místa konání procházeli, někteří se i zastavili a se zájmem poslouchali. Rozloučili jsme se poděkováním za odvahu a slibem, že tato první protestní demonstrace nebyla zdaleka poslední, že budeme nadále pokračovat a opět se sejdem na tomto místě už 17. listopadu.

Pro nás, pořadatele už nezbývalo nic jiného, než vše opět sbalit a uklidit, pod dohledem přítele Jirky, který pečlivě sledoval, aby vše bylo uloženo na své, určené místo, neboť v případě, že bychom věci neuložili tam, odkud jsme je vzali, tak by nastal problém a některé věci by se do auta a přívěsu nevešly. Naštěstí Jirka neponechal nic náhodě a tak balení proběhlo bez problémů.

Děkuji přátelům za pomoc, za zorganizování důležité, úspěšné akce a těším se na naše další společné setkání.

Vladimír Duník, Čelákovice

Komentáře

Fialova a Rakušanova vláda udělala za 4 roky sekeru 1,25 bilionu korun

je to více než 100 tisíc korun na každého občana. *Demokracie je, když jedna vláda vymění druhou vládu a nic se neděje. Totalita je, když jedna parta obsadí post prezidenta, ministra vnitra, jmenuje ústavní soudce a prezident šéfa ČNB.*

Nechť se se slova, ale výměna či změna TOHOTO REŽIMU je věc životně nutná pro zachování fungující ekonomiky, ale hlavně pro mentální zdraví tohoto národa.

VÝHRADNÍ orientace na NATO a EU s tím, že tyto spolky jak žárlivá milenka zakazují cokoliv mimo, je nepochybně nejen vyloženě špatné, ale hlavně neuvěřitelné, že nám toto někdo dokola takto tvrdí. EKONOMICKÁ NEVZDĚLANOST většiny obyvatel, kdy netuší a nerozumí, co se děje. Kdy se v listopadu 2020 zrušila superhrubá mzda a bohatým se snížily daně o 4000 korun (chudým o 500) a přitom v téže TV budou jakože "eticky" kázat víno o tom, jak referendum nemůže být např. o výšce daní...Jen toto dělá systémový výpadek 150 mld. Korun.

MÉDIA V PRAZE TAJÍ, že vedlejší Rakousko s vyšším HDP na osobu než Německo má solidní "progresivní" zdanění bohatých, o kterém se může levice zahnaná do kouta jen zdát. A že bohatí ve Vídni sice možná mají ještě vyšší hrubé mzdy, než v Praze (9. decil 125 tisíc, 10. decil 170–210 tisíc korun, a ano, každý měsíc...), ale v čisté mzdě jsou na tom již obě země na podobné hladině.

Chudí ale neberou ani polovinu toho, co v Rakousku. – Toto je otřesné! Ta ledově cynická typicky pražská asociálnost... Kdy se každý stará o sebe a na druhé kašle. Toto je jako mor.

Pokud Fialova a Rakušanova vláda udělala za 4 roky sekeru 1,25 bilionu korun, je to více než 100 tisíc korun nového dluhu na každého občana a důchodce... – Zajímá to vůbec někoho?

Jak to teď bude se vztahy uvnitř V4?

Pan Fiala (*brzy již*) bývalý premiér, nebyl úplně vlastenec, ale dělal spíše politiku nakloněnou ke globalistické části spektra, která prohrála už i ve Spojených státech, ale stále je mocná zde v Unii pod Ursulou von der Leinovou. Na Slovensku se to změnilo dříve, než u nás, proto i pan Fiala tolik útočil na slovenskou vládu. Nyní se to změnilo i u nás. Věřím tomu, že svrchovanost České republiky i Slovenska budou lépe hájit ty vlády, které jsou v našich zemích na vzestupu nyní.

Je to důležité i kvůli korektním vztahům se světovými velmocemi. Nemusíme mít rádi například Čínu, ale pokud s ní budeme cíleně chodit do konfrontace, tak nebudeme mít v lékárnách penicilin. A to jsou záležitosti, které jsou pro naše státy důležité a jsou rovněž důležité pro naše občany. Je přesvědčený, že právě to, že dochází ke změně, nyní i v České republice, a možná v roce 2027 k ní dojde i v Polsku, je významné.

Je důležité, aby se Vysehrad stal místem, kde se bude hájit to, co potřebujeme. To znamená hájit zájmy našich občanů a ne zájmy cizích velmocí. Zároveň je nyní velmi důležitým a slibně vypadajícím faktorem urovnání a zlepšení vztahů se Slovenskem, které jsou a vždy byly pro nás zcela zásadní a jež má nově vznikající vláda naději zlepšit a napravit křivdy po Fialově vládě. To by mohl být první velký krok k návratu do fungující a silné V4.

Ondřej Dostál, europoslanec za STAČILO!

Snaha některých politiků zakázat v České republice “propagaci komunismu” představuje nebezpečný zásah do svobody projevu. Řešit naši historickou zkušenost zákazem idejí místo otevřeného dialogu je krokem směrem k nové totalitě, nikoli k posilování demokracie.

Demokratická společnost by měla být schopna vypořádat se s různými názory prostřednictvím diskuse a kritického myšlení – nikoliv cenzurou. Nechat každého, ať si utvoří svůj názor a postoj, ať si zvolí podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Pokud začneme zakazovat ideologie podle toho, jak se to líbí nebo nelíbí těm, kdo zrovna sedí u moci, otevíráme dveře k relativizaci

svobody projevu a vytváření politicky nepohodlných „zakázaných témat“. Takový přístup paradoxně připomíná právě metody totalitních režimů, proti kterým má údajně bojovat.”

Zatímco propagace fašismu a nacismu je zakázána kvůli přímé a systematické historické snaze o likvidaci celých skupin obyvatel, komunismus jako ideologie je bohatě zastoupen v mnohých (nejen) evropských zemích, v parlamentech i vládách zemí EU i v parlamentu EU samotném. Zákazem komunismu by se stát mohl dostat do absurdní pozice, kdy trestá pouhou myšlenku rovnosti nebo kritiku kapitalismu.

Jedná se také o přímé ohrožení mezinárodních vztahů, zahraniční politiky, diplomacie a ekonomiky. Cožpak budeme trestat čínské, nebo vietnamské diplomaty za to, že jim na ambasádě vlaje jejich státní vlajka, která sama obsahuje komunistické symboly? Nebo je rovnou všechny vyhostíme? A co když bude například v Německu opět u moci levicová vláda? Přerušíme s nimi styky a zavěíme hranice?

Komunistická ideologie je součástí historie naší země, to se nám může, či nemusí líbit, ale neměli bychom nikomu dovolit tu historii přepisovat. Neměli bychom dovolit persekuci politiků a politických stran na základě účelového vyřazení ze hry.

Opravdová demokracie se totiž nebojí idejí – ani těch, se kterými nesouhlasí.

Ondřej Dostál, europoslanec za STAČILO!

Devátého října 2025 na plenárním zasedání ve Štrasburku proběhlo již druhé hlasování o vyslovení nedůvěry předsedkyni eurokomise Ursule von der Leyen. Podle očekávání opět neprošlo, neboť se strany levice a pravice nedokázaly shodnout, překonat rozdíly a podpořit navzájem své návrhy.

Ale pojďme se podívat, jak hlasovali čeští poslanci a komu nevádí vrcholná korupce a zpronevěra miliard na vakcínách, zbrojení a dalším.

Jmenovitě proti jejímu odvolání hlasoval:

Tomáš Zdechovský (KDU),

Luděk Niedermayer (TOP09),

Ondřej Kolář (TOP09),

Danuše Nerudová (STAN),

Jan Farský (STAN),

Markéta Gregorová (Piráti).

Tyto “osobnosti” prokázaly bezbřehou poddanost bruselskému aparátu, místo toho, aby byly loajální své vlasti a hájili zájmy České republiky, jako je bezpečnost a prosperita, které von der Leyenová svým předsednictvím poškozují.

My s Katkou jsme už podruhé řekli Ursule, že to STAČILO! a přejme si, ať už to do třetice všeho dobrého vyjde. **Ursulo, STAČILO!**

Ondřej Dostál

Konflikt v Bosně a Hercegovině na obzoru

V Bosně a Hercegovině vrcholí krize a politický rozkol mezi muslimskou a srbskou částí. Politický systém Bosny a Hercegoviny je pravděpodobně nejkomplikovanější na světě. Po brutální občanské válce, která skončila roku 1995, byl prostřednictvím Daytonské dohody nastolen složitý systém fungování Bosny a Hercegoviny jako jednoho státu a jejích státních institucí. Ten měl za cíl udržet mír tím, že zohledňoval práva a rovnost všech tří etnik – tedy Srbů, Chorvatů a Muslimů - či také Bosňáků.

Na nejvyšší politické úrovni fungují společné, nadřazené orgány paralelně s těmi národnostními, kde existují dvě takzvané entity – Federace Bosny a Hercegoviny, která je společným útvarem pro Chorvaty a Muslimy, a autonomní Republika Srbská. Republika Srbská a Federace BiH Hranice mezi nimi jsou částečně vymezené, velmi členité a prolínají se, protože v podstatě odpovídají válečnému uspořádání a frontové linii z roku 1995. Tento systém je – a vždy byl – velmi nestabilní a křehký. Spíše než politické instituce mír v zemi doposud udržovaly nepříjemné vzpomínky na rozpad Jugoslávie a s ním spjaté války. V současné krizi se plně ukazují slabiny tohoto přehnaně komplikovaného systému, radikální nacionalismus a nepřiměřené zahraniční intervence. Soud Bosny a Hercegoviny odsoudil v čistě politickém procesu prezidenta Republiky Srbské Milorada Dodika k roku odnětí svobody a šesti letům zákazu vykonávání politických funkcí, včetně sesazení z funkce prezidenta. Důvodem mělo být to, že podepsal dekrety o neprovedení rozhodnutí soudu a vysokého představitele (v některých anglicko-jazyčných zdrojích také “protektora”) pro Bosnu. Tyto právní akty byly přijaty Národním shromážděním Republiky Srbské a Dodik je ústavně povinen je podepsat. To znamená, že měl na výběr – buď porušit nejvyšší právní akt Republiky Srbské, jejímž je prezidentem, nebo uposlechnout příkazu zahraničního představitele, kterého Banja Luka neuznává.

Funkce vysokého představitele je superimponovaná ze strany OSN. Současný představitel Christian Schmidt, bývalý německý ministr, však jako historicky první neobdržel jednohlasný mandát OSN. Republika Srbská (a řada dalších států) ho tedy neuznala. Z toho vychází jádro problému. Soudní proces měl navíc hluboké nedostatky po právní stránce – například čin, za který byl Dodik odsouzen, byl vymáhán retroaktivně, tedy zpětně. Dodik totiž dekrety podepsal ještě před tím, než vstoupil v platnost Schmidtův uložený zákon o trestání nerespektování jeho rozhodnutí. Také v procesu chybělo uplatňování principu presumpce neviny a soudkyně, jež vydala rozsudek, sama byla důstojníkem tzv. Armády BiH během občanské války. Je tedy možné mluvit o jejím protisrbském zaujetí. Tomu, že se jedná o proces politický, napovídá i angažmá EU, Británie a bývalé americké administrativy. Prezident Republiky Srbské se netají svými proruskými postoji, vyjadřuje se proti EU a je zastáncem Donalda Trumpa. Trnem v oku bosenských orgánů je také pro své vřelé vztahy

se Srbskem a srbským prezidentem Aleksandarem Vučićem, který se jasně vyjádřil pro podporu Srbů v Bosně. Podporu Dodikovi oznámil i chorvatský prezident. Dodik uvedl, že těmito kroky porušuje Federace Bosny a Hercegoviny společnou ústavu a Daytonskou úmluvu, které on chrání, a že vykonává svou funkci v souladu s nimi.

18. října 2025 bylo jednostranně vyhlášeno Dodikovo odstoupení z funkce a jmenována nová, dočasná prezidentka Ana Trišić-Babić, která má jeho funkci nahradit do předčasných voleb. Sám Dodik však rezignaci nevyhlásil, takže může dojít k jakémusi paralelnímu dvojvládí, kde na jedné straně stojí zvolený prezident Dodik a na druhé superimponovaný zástupce. Následující volby zůstávají otazníkem a potenciálním zdrojem problémů.

Pokud bude rozhodnutí soudu bosenskou stranou či nějakou zahraniční intervencí vynucováno, je pravděpodobné, že tím Bosna a Hercegovina jako stát de facto zanikne. Republika Srbská se odtrhne, nebo se připojí k Srbsku. Myslet si, že by řešení tohoto scénáře bylo mírumilovné, je více než optimistické.

Ondřej Dostál

Zamyšlení k 28. říjnu

Podle vždy mravokárné Marty Kubišové spolupráce motoristy Oto Klempíře s StB je zásadní překážkou pro ministerský post. Jak pokrytecká slova od někoho, kdo na den přesně dva roky nazpět převzal státní vyznamenání od člověka, který byl rozvědčíkem, členem KSČ a na Sovětský svaz – dokud mu z toho kapalo – pěl ódy. Ještě hůře to schytává Filip Turek. Ne, že by si to – pokud posto, které jsou mu přisuzovány, skutečně napsal – nezasloužil. Ale načasování a průběh celé této kauzy ukazuje, že je to pouze zástěrka, jak vytvořit tlak na Babiše. Ostatně sama jsem obětí vykonstruovaného procesu s tzv. Íránskou kauzou.

Ale proč nebyli tak zásadoví politici stran končící vládní koalice třeba v případě Ursuly von der Leyen, kde se smířili s tím, že konverzací, která ji měla usvědčovat z korupce, prostě vymazala, a vyšetřující orgány Evropského parlamentu jednoduše ignorovala a ignoruje? *»Je to nehezké čtení a obrovská ostuda,«* prohlásila na adresu Turka mladá a krásná prodavačka titulů Nerudová. Škoda, že podobná slova nepoužila, když jsme nedávno v Evropském parlamentu hlasovali o vyslovení nedůvěře Komisi Ursuly (Danuše samozřejmě stála neochvějně za touto »dámou«). *»F. Turek by nejen neměl být nominantem na žádné pozice, ale měl by odstoupit úplně,«* doplnila Danuši růžová rebelka Gregorová, která si rebelování v evropských strukturách vykládá tak, že v téměř všem hlasuje s mainstreamem. Že takto příkrá nebyla ke svému pirátskému kolegovi Bartošovi, který připravil bezesné noci tisícům lidí svou zpackanou digitalizací.

No a korunu tomu nasadil lidovec Jurečka, když na adresu Turka prohlásil: *»Musí být strašná hyena, pokud napsal něco takového. Pan Turek je neuvěřitelný duševní mrzák. Po tomto nikdy žádným členem vlády v normálním světě být nemůže! V každé jiné normální politické straně by po tomto okamžité složil mandát a šel se zahrabat na vrakoviště.«*

Zajímavé, že podobné (sebe)kritiky nebyl schopen, když v den tragédie na Filozofické fakultě UK neváhal pochlastávat na (daňovými poplatníky placeném) večírku ministerstva, a ještě čtrnáct dnů lhal, až se mu od huby prášilo! Ne, nemyslím si, že když pravcovou vládu vystřídá pravcová vláda s lidskou tvář, vyřeší to problémy naší země a jejích občanů. Ostatně hned po volbách se ukázalo, že téma referenda o EU a NATO bylo vyhandlováno za křeslo předsedy Poslanecké sněmovny, ačkoli mi Tomio Okamura, když jsem se ho osobně na tuto otázku 14. září ptal, řekl, že hnutí ANO neustoupí a referendum o EU a NATO nikdy SPD neopustí. Počkám si také, jestli bude splněn slib zrušení poplatků za ČT a ČRo, neboť právě zmiňovaný kandidát na ministra Oto Klempíř zásadnější změny ve veřejnoprávních médiích odmítá.

Uvidíme, jestli vláda najde odvahu zatnout tipec nadnárodním korporacím, bankám a zbrojařům, kteří každý rok naši zemi připraví o několik set miliard korun. Zatím to totiž vypadá, že půjdou jen po těch »malých« rybách (viz EET 2.0). Inkluze zatím podle všeho taky v tichosti zůstane tak, jak je. Stejně tak jsem zvědavá na snížení DPH na základní potraviny, což opsaly některé strany z programu Stačilo!

Čekám na prosazení tzv. zákona FARA, s nímž hnutí Stačilo! přišlo 15. ledna a režimním novinářům (zejména těm z Novinek) a progresivistům nasátým na státní cecík z toho praskaly žilky... Jsem tedy ta poslední, která by cokoli nastupující vládě chtěla odpouštět nebo je omlouvat. Nikoli.

Já vždycky držela zásadu – na rozdíl od tzv. novinářů, že se má všem měřit vždy stejným metrem. Ale to, co se děje kolem vzniku vlády, mi připadá jako a nastolit cestu k předčasným volbám, nebo donutit Babiše v určitý čas kývnout na spolupráci s některou ze stran pětidemolice.

Dnes – 28. října – opět svou pozvánku na Hrad – nepřijmu. Poslechnout si projev přítele po boku Koláře z úst Petra Pavla mi za to nestojí ani trochu!

Kateřina Konečná

Četli jsme: co slibovaly vítězné strany před volbami

Volební program ANO

Hnutí ANO vedené Andrejem Babišem slibuje „lepší život“ pro občany po letech „vládní drahoty a chaosu“. Kampaň nesla motto „**Pro váš lepší život**“ a ANO zdůrazňovalo, že lidé mají dost neustálého zdražování energií, potravin či bydlení a pocitu ohrožení za současné vlády. Prezentovalo pět priorit: levnější energie, dostupné zdravotnictví, řešení bytové krize, spravedlivé důchody a bezpečnou zemi.

Program byl zaměřený na zvýšení životní úrovně běžných lidí.

Detailně rozpracovával opatření proti drahým energiím – ANO odmítalo zavedení nových „zelených“ daní (jako emisní povolenky pro domácnost) a chce zlevnit ceny energií snížením poplatků za distribuci a další složky tak, aby energie byly dostupné pro všechny.

Dále hnutí slibovalo nezvyšovat daně, zrušit koncesionářské poplatky, ulevit rodinám daňovými slevami a podpořit výstavbu dostupných bytů. V oblasti sociální plánuje například zastropovat důchodový věk na 65 letech a zvýšit péči o seniory. Peníze chce získat z šedé ekonomiky prostřednictvím posílení celní správy, EET 2 a dalších nástrojů.

Volební program SPD

Hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury šlo do voleb s heslem „**Česko, jaké chcete**“. Profilovalo se ostře proti současné vládě, která „odevzdala naši ekonomiku diktátu EU“, a proti EU obecně. Kladlo důraz na národní suverenitu, přímou demokracii, odmítání imigrantů a odsouzení Green Dealu. SPD se pro volby v roce 2025 spojila s podobně zaměřenými menšími stranami (Trikolóra, Svobodní, PRO). Navržené osobnosti těchto stran kandidovaly pod hlavičkou SPD.

Ve svém volebním desateru slibovalo mj. levné potraviny bez „zlodějin“ obchodních řetězců, zlevnění energií a odmítnutí Green Dealu. Strana také chce důstojné důchody s odchodem maximálně v 65 letech, stop masové migraci, dostupné bydlení či konec cenzury.

Hnutí prosazuje přijetí zákona o celostátním referendu, aby se občané mohli do politiky zapojovat přímo. Referendum by se mělo konat také o členství ČR v EU. V oblasti bezpečnosti SPD rozpracovalo plán ochrany hranic a posílení armády pro obranu země. Odmítá „závody ve zbrojení“ a chce zastavit podporu Ukrajině.

Volební program Motoristé sobě

Motoristé sobě se profilovalo jako odborně vedené hnutí bojující proti drahému životu a nadměrné regulaci – sami o sobě říkají, že nejsou populisté a mají promyšlený program podložený analýzami. Jejich hlavním zaměřením je obrana zájmů motoristů, podnikatelů a střední třídy. Ve volbách slibovali: „**umíme vyřešit i složité věci**“, tedy snížení cen pohonných hmot a energií, zjednodušení byrokracie a zrušení zbytečných poplatků, které podle nich zdražují život. Kladli důraz na snížení daní a odmítání nových bruselských regulací.

Strana rozpracovala detailní návrhy pro řidiče – například chce upravit bodový systém postihů, aby řidiči nepřicházeli o řidičák za drobné přestupky a měření rychlosti se dělalo jen tam, kde to má smysl (u škol, ne prázdné dálnice). Požaduje také zrušit „nesmyslné“ zákazy tuningu vozidel, prodloužit interval technických kontrol u moderních aut a odmítá snahy EU zavést roční STK.

Kromě toho program podrobně řeší i dopravní infrastrukturu – Motoristé sobě chtějí dokončit dálniční síť, ale skepticky nahlíží na drahé projekty vysokorychlostních tratí a místo nich prosazují modernizaci stávajících železnic pro rychlosti do 250 km/h.

Jan Handrejch, Právo

Slavit či neslavit 28. říjen?

Dne 28. října vzpomínáme vznik Československa v roce 1918. V posledních letech jsme svědky předvádění politiků, kteří pochodují v zástupu a pokládají honosné věnce k soše T. G. Masaryka a jinde. Při pohledu na to procesí mne vždy přepadne myšlenka, kolik z nich si opravdu připomíná význam této události, u kolika z nich jde o opravdové vlastenectví, nebo čiré pokrytectví. Vždyť Československo neexistuje.

Bylo rozbito bez toho, aniž by se někdo ptal občanů, zda si po sedm desetiletí společného soužití, mnozí rodinně propojení, takové rozdělení přáli. V Ústavním zákoně č. 327/1991 Sb., o referendu z 18. července 1991 bylo stanoveno v čl. 1 odst. 2, že: »O návrhu na vystoupení České republiky nebo Slovenské republiky z České a Slovenské federativní republiky lze rozhodnout jen referendem«. A přesto bylo rozděleno bez vůle národů a žádné politické zdůvodňování, že ten nebo onen to chtěl, neobstojí. Referenda se báli, proto zákon z roku 1991 obešli a svoji politickou vůli těch, kteří byli u moci, vnutili všem občanům Československa.

Ano, současné vládní síly neuznávaly a neuznávají po desetiletí vůli lidu! Referenda a vůle lidu se bojí jak čert kříže. Proto se tak vehementně podílejí i na podpoře války na Ukrajině, kde většina občanů v Doněcké a Luhanské oblasti projevila odpor k násilnému převratu v Kyjevě v roce 2014 a chtěla si sama rozhodovat o své budoucnosti v rámci autonomie. Po osmi letech občanské války vyjádřili v referendu nakonec touhu připojit se podle práva národů na sebeurčení a podle Charty OSN k Rusku. Když se to hodí mocným, lze stát rozdělit, když se to nehodí, posíláme zbraně na podporu těch sil, které si uzurpují právo rozhodovat o lidech bez nich.

Proto je třeba usilovat o referendum, aby byl naplňován článek 2 Ústavy ČR tj. že: »Lid je zdrojem veškeré státní moci, vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní a v odst. 2 čl. 2 Ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo«.

A jak tomu bylo v roce 1918? Tam byla naplněna touha a vůle českého a slovenského národa vymanit se z Rakouska-Uherska, žaláře národů a třistaleté poroby. Přispěla k tomu neúnavná a obětavá práce mnoha generací obrozenců podporovaná prostým lidem. Přispěla k tomu samozřejmě i první světová válka, ve které za zájmy monarchie padlo mnoho mladých českých a slovenských mužů a lidem došlo, že bojují za cizí zájmy.

Přispěly k tomu i události v carském Rusku, kde lid pod vedením V. I. Lenina uskutečnil proletářskou revoluci v roce 1917. Přispěli k tomu politici T. G.

Masaryk, E. Beneš a M. R. Štefánik, kteří se zasloužili o to, že nový stát byl uznán tehdejšími velmocemi.

Co lidé od nové republiky očekávali? Bezprostředně po vyhlášení samostatného Československa převážila samozřejmě ve společnosti spontánní radost, nadšení, ale i víra v lepší, nejen národnostně, ale i sociálně spravedlivější stát. Většina přivítala zrušení všech šlechtických výsad, byla schválena rozsáhlá pozemková reforma, která postihla především majetky nabyté pobělohorskou šlechtou, uzákoněna osmihodinová pracovní doba a další zákony. Ne všem však náznak tohoto směřování vyhovoval. První roky byly bojem o charakter republiky.

Není radno chodit s pány na led

Je jisté, jak to známe i z dnešní doby, že demagogická kampaň české buržoazie se činila a svými sliby o pohádkové budoucnosti samostatnosti měla jistý vliv na uklidnění poměrů. Mnoho lidí jí uvěřilo. Jen následné vlastní zkušenosti z vývoje poměrů v první republice ukázaly, že není radno chodit s pány na led, jak to vystihl ve svém epigramu K. H. Borovský.

Vznikla kapitalistická republika se všemi svými nespravedlnostmi, které v současné době opět poznáváme. Stávky, protesty, lidé v chudobě a miliony na její hranici, nezaměstnanost, drahé potraviny, nedostatek bytů, vykořisťování pracovní síly. Vládnoucí moc tyto protesty přehlížela, jiné názory pronásledovala a někdy i násilně potlačovala. Skončily střílením do stávkujících a mrtvými.

Oslavme zakladatele a lid

A tak pokud chceme slavit vznik Československé republiky, pak je třeba se vrátit nejen k oslavám jednotlivců, kteří se zasloužili o vznik státu, ale slavit to obrovské nadšení lidí, že si vzali svoji zemi zpět. Vzpomínat na ty, kterým ani první republika nepřinesla výrazné zlepšení životních podmínek. Vzpomínat na vlastence, kteří své vlasti sloužili bez poct a finančních bonusů. Vzpomínat na ty, kteří za svobodu a suverenitu Československa položili životy v druhé světové válce.

Češi a Slováci jsou malé národy. Společně však vykonaly mnoho, aby se zde lidem žilo lépe. A právě proto bylo zájmem politických sil v Evropě naše bratrské národy rozdělit a lépe je ovládat. Naše spojení si nesmíme nechat vzít! Vlastenectví a spojení Čechů a Slováků se současným pravicovým vládám opět nelíbí. Ve shodě s Evropskou unií podporují zájmy majetných vrstev a život obyčejných lidí je jim opět ukradený. Proto je takový tlak na likvidaci všech snah po sjednocení vlastenecké fronty, která může přinést změny do společnosti ve prospěch obyčejných lidí. Proto je zde snaha kriminalizovat KSČM.

Nyní stojí před námi stejný úkol. Vzít si svoji zemi zpět a uplatňovat v ní vůli našeho lidu, a ne vládu, která uplatňuje vůli cizích mocností. Tak jako v minulosti musíme vytvářet silnou vlasteneckou frontu.

Anna ŠTOFANOVÁ

130 let od narození Ludvíka Svobody

Ludvík Svoboda (*25. listopadu 1895 – 20. září 1979) byl československý voják a politik, sedmý prezident Československa. Během druhé světové války velel jako brigádní generál 1. československému armádnímu sboru na východní frontě. Po osvobození byl v letech 1945 až 1950 ministrem národní obrany. V roce 1968 byl zvolen prezidentem Československé socialistické republiky. Jeho druhé funkční období bylo de facto ze zdravotních důvodů předčasně ukončeno v roce 1975 na základě pro tento účel přijatého ústavního zákona č. 50/1975 Sb.

Narodil se v Hroznatíně do rodina sedláka. Otec mu zemřel, když byl Ludvíkovi sotva jeden rok a matka se znovu provdala. Po absolvování měšťanské školy navštěvoval Zemskou zemědělskou školu. V roce 1915 byl odveden do rakousko-uherské armády na ruskou frontu. Ještě téhož roku 7. září padl Ludvík Svoboda u Tamopolu do zajetí. 5. srpna 1916 se přihlásil do československých legií. Bojoval v bitvách u Zborova, u Bachmače a zúčastnil se bojů o Sibiřskou magistrálu. Po návratu z války L. Svoboda okamžitě demobilizoval a ujal se rodného statku.

Dne 11. června 1923 se na Velehradě oženil s Irenou Stratilovou. V téže roce nastoupil Svoboda v hodnosti štábního kapitána službu na Podkarpatské Rusi a tam setrval do roku 1931. Manželům Svobodovým se narodil 15. května 1924 syn Miroslav a 4. prosince 1925 dcera Zoe.

Po rozbití Československa nacistickým Německem a okupací Čech a Moravy se Svoboda zapojil do organizování vojenské odbojové organizace Obrana národa na Kroměřížsku. Začátkem června 1939 přešel ilegálně do Polska. Polský prezident povolil čs. vojenskou jednotku označenou „Legie Čechů a Slováků“ až třetí den (3. září 1939) po napadení Polska Německem, takže mohla jen málo zasáhnout do bojů. Po porážce Polska v září 1939 převedl Svoboda skupinu více než 700 důstojníků a vojáků do azylu do Sovětského svazu. Skupina přešla beze zbraní a v civilu. Aby se jako civilní emigranti nerozptýlili po Sovětském svazu, který měl v té době s Německem dohodu o vzájemném neútočení (v rámci tzv. paktu Ribbentrop–Molotov), byli vojáci od veřejnosti izolováni v internačních táborech, v nichž vedli život podle předpisů čs. armády. Tyto internační tábory nebyly ani zajatecké, ani pracovní, ani gulagy. Měsíc po napadení SSSR Německem byla československými politickými představiteli 18. července 1941 podepsána dohoda se Sovětským svazem o obnově diplomatických styků a vzájemné spolupráci ve válce proti Německu. Dohoda umožňovala organizovat v Sovětském svazu samostatnou československou vojenskou jednotku.

Činnost L. Svobody po celé další období války byla spojena s organizací čs. vojska v SSSR a jeho velením. Prapor se postupně rozrostl na samostatnou smíšenou brigádu a posléze na armádní sbor. Ten se stal největší československou vojenskou jednotkou v zahraničí. Na východní frontě působili českoslovenští vojáci nejdéle ze všech jednotek československého

zahraničního vojska bojujícího v druhé světové válce proti Německu.

Sbor se vyznamenal v Karpatsko-dukelské operaci – největší horské operaci druhé světové války a největší operaci čs. armády v její historii.

Dne 4. dubna 1945 jmenoval prezident Edvard Beneš tzv. Košickou vládu. Ludvík Svoboda byl jmenován jako nestraník ministrem národní obrany a velením armádního sboru pověřil generála Klapálka. Na divizního generála byl Ludvík Svoboda povýšen 10. května 1945. Armádním generálem se stal 1. srpna 1945.

Irena Svobodová spolupracovala po odchodu manžela do emigrace s Obranou národa. Při bojích na Dukle se Ludvík Svoboda dozvěděl, že jeho jediný syn Miroslav byl zavražděn v koncentračním táboře Mauthausen. Tam byli popraveni i oba bratři Ireny Svobodové a syn bratrance Svobodovy matky. V Ravensbrücku byla zavražděna matka Ireny Svobodové. Dalších 15 členů z obou rodin manželů Svobodových bylo tři roky vězněno v internačním táboře ve Svatobořicích na Moravě. Irena Svobodová s dcerou Zoe unikly zatčení a od listopadu 1941 do května 1945 se skrývaly u statečných a obětavých lidí na Moravě.

Dne 11. listopadu 1948 L. Svoboda vstoupil do komunistické strany.

Dne 25. dubna 1950 byl odvolán z funkce ministra národní obrany a byl jmenován náměstkem předsedy vlády pověřeného vedením Československého státního výboru pro tělesnou výchovu a sport. Dne 8. září 1951 byl odvolán i z této funkce a byl mu nabídnut „důchod z milosti“, který Svoboda odmítl. 22. listopadu 1952 byl v souvislosti s procesem s Rudolfem Slánským zatčen na základě materiálů, který proti němu připravoval B. Reicin. Díky intervenci z Moskvy byl vyslýchán pouze pro sabotáž Košického vládního programu a sabotáže výstavby čs. armády podle sovětského vzoru. Propuštěn byl v prosinci 1952. Do řádného důchodu byl dán začátkem roku 1953. Svoboda po propuštění z vazby intenzivně pomáhal družstvu, rodáci ho zvolili čestným předsedou JZD. Ludvík Svoboda byl rehabilitován v roce 1954 díky Chruščovovi.

Od května 1948 až do zvolení prezidentem v roce 1968 byl poslancem Národního shromáždění ČSR a Národního shromáždění ČSSR.

30. března 1968 během pražského jara byl Ludvík Svoboda po abdikaci Antonína Novotného zvolen prezidentem republiky. Funkce prezidenta byla bez přímého vlivu na vnitřní politiku a na zahraniční politiku státu. Reformní proces byl přerušen neohlášeným vstupem vojsk Varšavské smlouvy na československé území v noci na 21. srpna 1968.

Prezidentovi byl vstup vojsk Varšavské smlouvy oznámen velvyslancem SSSR Červoněnkem v pozdních hodinách 20. srpna, když letadla již přistávala na ruzyňském letišti. Svoboda podepsal ještě v noci na 21. srpna prohlášení odsuzující vojenskou intervenci.

Prezident navrhl přímé jednání se sovětskými představiteli v Moskvě a požádal velvyslance o dojednání schůzky. Na závěr jednání byl podepsán tzv. Moskevský protokol. Po skončení jednání se prezident odmítl vrátit do

Prahy bez Fr. Kriegla, předsedy Národní fronty, který Moskevský protokol odmítl podepsat. Ten byl pak přiveden přímo do letadla před odletem. L. Svoboda dosáhl svým jednáním toho, že „např. nedošlo již k tomu, aby soudní tribunál dělnicko-rolnické Indrovy vlády postavil před soud Dubčeka, Černíka, Smrkovského, Kriegla, Špačka či Šimona.

Druhou snahou prezidenta bylo zabránit krveprolití. Na území Československa vstoupilo více než 500 tisíc vojáků armád zemí Varšavské smlouvy plně vyzbrojených těžkou technikou.

Ke vstupu vojsk došlo za tichého souhlasu zemí NATO, byť formálně protestovaly. Invaze do Československa tak neměla pouze ideologický důvod, ale i vojensko-strategické aspekty. Sovětské armádní velení již dříve vyvíjelo snahu umístit v rámci Varšavské smlouvy na čs. západní hranice vojska, jako připravený druhý sled, obdobně jak tomu bylo v Německu a v Polsku.

Po přijetí moskevského protokolu byl L. Svoboda přesvědčen, že se mohou, i když ne v plné míře, realizovat představy ozdravení socialismu ve prospěch společnosti.

Dne 27. října 1968 Národní shromáždění schválilo zákon o federalizaci. Po plénu ÚV KSČ 14. listopadu 1968 došlo ke změně ve vedení strany i v aparátu.

Svoboda po srpnu pokračoval ve své prezidentské aktivitě, navštěvoval pracoviště na závodech, setkával se s představiteli různých oborů a veřejného života. Podporoval řadu projektů, které považoval jako impuls pro rozvoj ekonomiky, např. stavbu metra, rozvoj družstevního bytového stavebnictví, aby se řešila bytová nouze. 17.4.1969 byl odvolán z funkce 1. tajemník Alexander Dubček a místo něho zvolen Gustáv Husák. Svoboda tuto změnu podpořil. Brzy se ukázalo, že pro prezidenta Svobodu přinesla tato změna postupně umrtvení jeho dosavadního politického vlivu.

Dne 22. března 1973 byl Ludvík Svoboda znovu zvolen do funkce prezidenta. Již předtím, 18. června 1972, ho však postihla mozková příhoda. Zdravotní potíže se opakovaly, měl několik dalších mozkových příhod a úřad prezidenta vykonávat nemohl. Prezidentské funkční období bylo předčasně ukončeno až na základě pro tento účel přijatého ústavního zákona č. 50/1975 Sb. v roce 1975. Prezidentem byl poté zvolen sám Gustáv Husák.

Zbytek svého života žil Ludvík Svoboda se svou manželkou Irenou v Praze. Zemřel 20. září 1979.

Významná listopadová výročí:

6. 11. 1836	zemřel český básník Karel Hynek Mácha
7. 11. 1917	Velká říjnová socialistická revoluce
8. 11. 1620	bitva na Bílé hoře skončila porážkou českých stavů
10. 11. 1944	ve SNP zahynul komunistický poslanec Jan Šverma, jediný

- poslanec předválečného Československa, který padl v rámci bojové operace
11. 11. 1648 skončila třicetiletá válka v Evropě
12. 11. 1989 zemřela Dolores Ibárruri (La Pasionaria) - španělská revolucionářka a komunistická politička
13. 11. 1957 zemřel Antonín Zápotocký
14. 11. 1918 byl T. G. Masaryk zvolen prezidentem ČSR
15. 11. 1945 vojska Rudé armády opustila Prahu
16. 11. 1943 zahynul Hrdina Sovětského svazu kpt. Ján Nálepka
17. 11. 1939 Mezinárodní den studentů – zavření českých vysokých škol
- 1989 politický a majetkový převrat v ČR; návrat kapitalismu
19. 11. 1957 byl zvolen prezidentem Antonín Novotný
20. 11. 1945 byla v Berlíně schválena směrnice pro odsun Němců
23. 11. 1896 se narodil Klement Gottwald
25. 11. 1895 se narodil armádní generál a 7. prezident ČSR Ludvík Svoboda
28. 11. 1820 se narodil B. Engels

Soudružky a soudruzi,

blíží se konec roku, stále evidujeme ještě **nezaplacené členské příspěvky**. Pokud nemůžete platit na poradách či jednání OV, přes svou ZO a ani se dostavit fyzicky do naší centrály, můžete využít placení přes bankovní účet OV KSČM.

Placení členských příspěvků (ČP) na účet OV KSČM Praha východ:

číslo účtu: 4039201/0100, variabilní symbol **číslo organizace..**

Uveďte do textu transakce: ČP, od koho (příjmení, ZO, příp. číslo ZO), za jaké období (2025).

Upozornění: při zasílání členských příspěvků (ČP) nebo mimořádných členských příspěvků (MČP) musí být v textu transakce uvedeno, že se jedná o ČP nebo MČP (MČP od jedné osoby ale max. 1000 Kč).

Pokud platíte za více lidí (za ZO), je doporučeno poslat info na ov.prvych@kscm.cz, od koho je kolik placeno, popř. doručit přehled.

Společenská kronika

V měsíci listopadu 2025 slaví významné životní jubileum

Alena Rancová

80 let

Čelákovice

Jubilantce přejeme především zdraví, spoustu energie a dobré nálady a děkujeme za veškerou práci.